

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 12. In ea forma orationis, quam Christus obtulit Patri, nulla fuit oppositio sapientiæ: quam intellectus illius habebat de suæ mortis infallibilitate, nec quoad affectus, quibus eam voluntas ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

tolerate penas quantas sibi propositas cernuntur, debitisque peccatis. Iam vero si cogitationem suam alio velit divertere, non potest: quia iam conscientia deorum agit cum Patre beatitudine. Quando quis praeundet grauem conscientiam calamitatem, penitusque se obimum intolerabilem, antequam eo dñe. 120, ne tam maius memoria torqueatur, ab eo ducetur cogitationem, quo sit ut levior malo di dolor ex imaginatione conceptus. Fato in Christo hoc locum non habuit: nemus adeo suum habet cruciatum suorum representationem, tamque grani confunditur pudore ex peccatis nostris sibi impositis in iniquis Patri, et in ipso crucatus ille presentatus efficerit poterit quad ipsum operis: poetica in tunc illum compulit angustias, et fangum sodauerit adeo copiosum, ut genitrix in terram de corpore proflueret; et deo & aliis in oratione transfiguratio loco eius eratrum est.

J. 12. In ea forma orationis, quam Christus obiit Patri, nulla fuit oppositio sapientie: quam intellectus illius habebat de se mortis infallibilitate, nec quodlibet aliquid, quibus eam voluntas appetebat: sed mosum declarans quo diabolus confudit circa dominum sue personae cognitionem.

Vt hinc et quibus salvator noster suam compoluit orationem tantum sine pondere, tangit sublimibus sacra faciem: ut illa non sine leviter perturbantia, quamvis tunc illa non nulla declarauerimus. Exclusus est illius reservando nomen Patris: sed de eius in lepro perditus, quam nobis precepisse: in Oratione dominica. Et regulare nonnunquam precandis Abba pater. Si possibile est invocari a me salutis, inveniunt in hac petitione 55. patres inveniunt difficultatem: que regimur in dilectione intellectus: & voluntati Salvatoris. Quantum ad intellectum, nemo sane disconqueritur: quod si Christus omnia fecerit: sicut quia a Deo existit. Et ad Deum reddit. Nec cum inveni decessum illuc ut morte & quidem civis moratur: sicut ex eo qui filium hominem: ipse amavit: quia agitur veritate hoc in dubio venturum: si possibile est. Praecipua si

volumetatem spectemus, nec hoc minus certum: quia si moriar, quia ipse vult: Oblatus est quia ipse voluit: quomodo nunc mori recusat, &c. Isa. 53.7. rogat: Transcas a me calix iste: Iam diximus: a Caus. 1. quod appianans has difficultates. O. Hilar. a. in Mass. intelligit quod tantum rogaverit per hoc. Epif. 58. verba, ne Apollo in fide deficerent. D. Hieron. Epif. 1. b. interpretatur, quod non rogauerit non mori, sed ut populo suo iudeorum occidetur: b. in e. 26. D. Ambro. c. & D. August. d. expl. cant de modo quo diximus ut Loux. D. Basil. e. quod c. 1. 10. in Luc. d. Ps. modum petierit ne daret. A. postolis suis occasionem (candal). D. Epiphanius quod non posset non mori, sed tantum quod tanquam inimicus se gerat, quo diabolus pollet illaqueare. ad. Epif. 03. ad. Proph.

Porro certum est, nullum suisse defectum in intellectu, quidque non duxerit: Si possibile est, quasi hoc ipsum ignoraret. Nec in voluntate: non enim dixit: Transfer calicem istam a me: H. e. 1. Catech. scilicet a morte excuians. Et in capitulo d. Cyril. Hieron.: Neque iniuria moritur, neque ignorans: negre confundantur eis. Irake. d. Greg. Naz. d. Gregg. Illum ignorasse utrum fieri an non fieri possit, quod Naz. in oratione. Alias plures rationes profert d. Iustinus. Martyr. ex quibus exponit psalm. 11. illud filia. Deus meus clamabo per diem & non exaudies. Et in dialogo nocte & nra ad infinitum min. q. d. Oratio. & contra non exaudiat: mox salutem latuam in oratione. Triphos. mea conditionem, ut quasi dubius loqui videar. Nullus annus exauditus. Sed Non ad infinitum mihi. Non idcirco in me aliquis reprehendat, fuit in ignorantiam. Ut autem hoc patet evidenter, intellectus, quod d. Hieron. dicas, p. Marcum suisse illi defectum, quicquid compilatorem d. Matthei, illi defec- ita ut qui primi voluerit sensum intelligere, dicas. sed dicitur d. Matthei. recurrit ad secundum, p. Iust. in d. Marcum. Scribit d. Matthei. Pater, Matth. 11. si possibile est. Nos autem dubitamus, utrum illa particula si ponatur ab eo ut dubium, an ut affirmativa: quia scripto in sermone legitur, ut affirmativa: ut patet in Iaia: Nisi Dominus multa deserter fuimus. Et in Ecclesiaste. Et si dormierimus dum foremus nos. Si dubitare, Ecl. 4.11. voluerit, utrum possibile foret, vel si dicere voluerit: scio esse possibile i. recursum ad d. Marcum quod enim d. Matthei. si possibile est, ipse scribit: Omnia tibi possibilia sunt. Et in patet nullum esse dubium, atque iuxta hoc, idem eti dicere: Si possibile est transfer calicem istum ac, quia hoc est impossibile, ergo ut si sit. Quocirca illa si idem. c. 1. 10.

H. 5. 11. Ad.

33. Ad alterius debili enodationem circa vo- perfectionem inclinatam, sicut materia iude-
a L. 10. luptatem, notandum, hic oculos, requiri lyn- natur ad receptionem formæ, & lata al-
tria, quois has interiora Christi penetraremus, & centrum. Hic appetitus singularis creaturæ
l. 10. cognoscamus quæ sit voluntas consueverit creatoris infinitudine, unde non sequuntur
b. L. 9. de 22 quod profert. D. Aug. a & d. Hilar. b. & tura cognitionem, sed eis qui illam crea-
trum, Theophilus, c. penitentes 55. Igitur Quis lapidem ad centrum desere um, & ita
et. 10. Jean. 22 agentes & dispergantes contra Arium affirmant, inquit, *omnium negotiorum intelligentia de persona filii*
I. 22 confitente in bene distingendo, quamnam Sed nec vox de illo proferat, tamquam Deo, & quantum in voluntate tanquam homini: quale desiderium habet iste?
22 secundum naturam minimam, & quale secundum humanam. Atque ex hac quale fuerit lectio-
nem partem sentiunt, & quale iuxta ratio-
nem. Quale conforme rationali: quale in
persona sui veri corporis. & quale in persona mysterii, quale ex natura singulari quam
afflupsum, quale ex universali, cuius causam agebat. Multum hic plurimum audiimus cantorum, & discantorum vocum acque instrumentorum: quis singularis proferat voces ignorantibus, tanquam illas, audimus. Quam aptam couplam harmoniam humana diuinaque nat-
ura in Christo: quæ voces proferent, ita
compositis ex eius potentibus. Liquido constat multos hic esse multos, & canores plures
esse naturas: veritatem distinguere ex qua
natura, vel ex qua potest sit vnum quodque
III. 22 verbum, via possumus cognoscere. Dominus Similicudo, quædam fragranci incendo, & inexplicato perciptiurgis, omnes rno ecclesiæ tem-
pore vociferantur, & confusæ conclamant,
lascipat esse multos qui voces ad altra
collunt, sed quodnam ut cuiusque verbum
utrum facile dicere, nisi qui frequenter cum
populo fuerit conversari. Proponit Chi-
risto tolerari mors, vocetur exercitari in diuino
suo pectori tremendum incendium. Cuius
irritari & mox ffe. Omnes eius inhabita-
tores, omnes potest ac omnes voluntates,
omnes appetitus, accollunt voces, & dicunt
aliquid. Et qui dicat *Transf. calix:* qui
clamet: *Transf. calix* qui voceretur: Non fuit
ego solo, & fed omnibus illi huius vor vel
illius judicium de huc fere difficile erit.
IV. 22 Ad hunc explicatiōnēm noveris esse in
nomi, tres appetitus, qui in se compre-
hendunt rotum hoc quod alia continent. Primitus
sit naturalis, qui non distinguunt ab ipsa
natura, est velut zecdens superadmodum, quem
dicit Philoponus: *cite naturam ipsam in ipso*
perfectionem inclinatam, sicut materia iude-
natur ad receptionem formæ, & lata al-
tria, quois has interiora Christi penetraremus, & centrum. Hic appetitus singularis creaturæ
cognoscamus quæ sit voluntas consueverit creatoris infinitudine, unde non sequuntur
inclusum moretque ad alteram Extra cuban-
el, quod inclinatio quam illis creator infatu-
at futurum terminum, ut nulla requireatur illi
cognitionis quæ procedat: quia illam non habet
nulla a creator. Hoc appetitus desiderat conser-
vare, scilicet suam naturalem. Secundus est appetitus
sentientis, qui est appetitus superadmodum, &
naturæ ex recognitione seu equo appelle-
hore dum, & hic appetitus nascitur ex recogni-
tione quam ex eo habet. Tertius est rationalis
homini proprius, quo querit id quod rati-
permetitur, & fugit quod ratio condicunt. Vi-
terbius suppone veritatem in conciliis de gen-
naciam contra multis hereticos in Calix
dias fusile voluntates, de quibus agit Doc-
Angelicus D. Tho. Et hinc verificationem ag-
mus quod dicit Chrysostomus: *Nisi me sat raspa-*
volumus. De divina clauis et noue mem-
& tuas: *Sunt enim vna & sedes & & pos-
sunt dicitur voluntatis, duas sunt transf. calix.* O
sunt voluntatis tuae. Ut homo aut: *Transf. calix* et
de Deo sua voluntatis tuae. Hac est communis
interpretatio D. Aug. a Orig. b. & d. Ambro-
si et in leuitus, & rea ex causa conditionis: *Transf.*
calix, ut rationalis est spiritualis: *Fiat in*
latus tua. Ita hoc explicat D. Cyril &c. b.
Bonav. & Conditionat: si non esset occasio
perpetua *Transf. calix;* absolute quondam
dem sit *Transf. voluntatis tuae* Legatus D. Thom.,
ipse namque omnina tractat ve amarum: *Transf.*
calix, et remedium *Transf. voluntatis tuae*:
quan meritis perdito: *Transf. voluntatis tuae*
liberari a mortuis: *Transf. voluntatis tuae*
Expediit D. Clem. Aleandri g ad illa recte:
Transf. calix: quod Chrysostomus sicut
appelleret calicem: quia sicut calix ad celos
ultimum bibens sciens: excepto in Christo
omne domum nostrum, mortem defensum
ad eundem finem. Hinc sequitur, quod nos un-
um illam exhortari appetitus naturalis
lenstitio, quantum illum appetitus diligere
& optabat rationalis. In hoc summa sunt
agencies Chrysostomus: quia ex ea via parte meream
nos, atque ex altera illam recubabam, vero
in huius medio contrariatus deo:

clarare quam illum sua passio tangerebat
agnos. Porro vobis nulli SS. Patres appositi
dicas quod per hoc illudere voluerit diabolus:
& ictum patibus modisque quibus primam
nolam ierentur matrem ac primam non
hunc patrem supplicantur: eundem ierentes
& supplicant. Ipse nec metus diabolus, nec
mirisperit sed diabolus in formaliterpen-
tia fecit eum, & coeret Adam, acque in
ipso omnes eius posteros: ita similiter &
Christus, nec pater Deus, nec pater homo,
sed deus absconditus in forma hominis,
eum supplicant, & puto, confundit
Iudeo nomini SS. Paues dixerunt, quod
Christus salvo nolam defiderunt ostendit.
et Pater illum à calice sui excusaret ego
nunc.

I. 12. In coniunctione familie ministeriorum
Pontificum & cohortis Imperatoris Ro-
mani ad capiendum Christum, ordinavit
spiritu S. omnipotenti eius confessionem
& redemptoris meritum, quod omnibus
adserit in beneficium Iudeis & gentilium:
quia ut dicit Apostolus, nulla natura erat
inter Grecos Iudeosque distinctio.

Conclausi igitur Christus orationem suam
in illo circumstanti, que huius interuen-
tus, sibi discipulo cum, quod non exaudiri
sicut à Patre, quod Angelum illi misericordia, quod
in terra genitissimum, quod sibi facie humi prestrita
est facere, quod prae agonia, timore, &
terramq; angustum fidauerit, tandem
recessus ad discipulos sios sic eos alloquitur:
Ego igitur sumus eum: ecce qui mihi tradet
ipsos. Accedit Iudas exercitus illius dum &
militum Sarana ante Iugianum, qui dire-
xit illos doceat Christum invenient ab eis
capiendum. Iudas autem cum acceptissimis
cohortis, statim cum latrone &c. Adveniebat
cum militis & cohorte circumscriptus
Notandum inter ipsos tria sunt genera Rec-
tum: quidam erant Seniores, qui licebant
Iudeos Mosi multa vigenter auctoritate, nunc
autem ex multis deceterat, & parva vel nulla
pueblichant. Alij erant Pontifices qui de
notis taliis rebant & qui tales fuerant quam
eis enim antiquioris per omnem vitam essent
Pontifices, porro hinc auata fecerat illos

H b h 4 12.

annales, & statu hic obarbe plura offeren-
ti, eraque insignis ad eius dignitatem tot ha-
bere Pontifices: quia in omnibus libris Moysi
non nisi vius reperiatur, & esse molitos, abusus
fuit & error hucus ex avanti: unde tametsi
in concilio Ecclesiastico, plures concurserent
Sacerdotes, viuis tamen erat in eo presos
Pontifices: & sicut scribit Iosephus ex ambi-
tione casperum Sacerdotes Principibus se
submitentes secularibus, per illos Pontificarium
ambitum, atque in tantam etiapherunt mile-
ri calavatorem, res ipsi Principes pars electio-
num pontificis instaurant, atque ut plures
sierint & haberent ipsi quos elegantur Ponti-
ficium per perpetuum effectuant temporalium
anno annalem: nam annuum elegebatur
Pontifex, & illa vice in uno eodemque anno,
ut duobus favarent, ambos elegerent in pon-
tifices, quo fiebat ut aliquando infra annum
amborum munere fungerentur: & ita impal-
lione Domini duo facti, Annas & Ca-
phas.

Erat hoc tribunal ecclesiasticum, in quo
trahabantur negotia Religionis, sicut modo
in tribunali Episcopi: sed duæ requirebantur. Dux re-
conditiones. Prima quod quantum ad lentes: quinque
nam, non poterant illam promuntare, ad
condonarem condemnato processu institutorum: tiones in
quocirca directum pilato: Nobis non licet inter-
tribunali
stere querendus: vel qui Ecclesia nosse immiserit, Iudeo-
causa sanguinis: vel quod quod hanc illi aucto-
rum ec-
clesiastica Romani alementant Imperatores. Se-
cunda erat quantum ad populum: quanvis
co-
eum auctorizarem habiente sufficientem ca-
pienda causa Religionis, attamen Roma-
nis Senatoris, eo quod illis plene non fieret,
non illis volunt concedere armorum vultum,
tude necessarium erat ut in granieribus
negotii copias polvihant auxiliares à curia
Præfidiis, vel brachio legiolaris.

Etiam & alij Gubernatores in statu Seculari
qui regnum moderabantur tempore Q. Jan-
do Iudea superiorum non agnoscet, rege-
bantur in temporalibus à proprio populo, qui
Judices erant, Reges vel duces: quando vero
Romano subiacuit Imperio, Imperatores hoc
sibi attribuerunt populi regnum: & quinque
in principio nominales habentur Guberna-
tores cum titulo Regum, etiam tamen utibutarii.
qualem Turca erat Augst: (alij erant Herodes
& Archelaus) porro hoc est: id est: alios illi